

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.249/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperesi képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó céljuttatással kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (20. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 1.K.700.663/2021/19. számú ítélete

Fővárosi Ítéltábla

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2001. december 28. napjától kormányzati szolgálati jogviszonyban állt az alperessel, 2016. január 25. napjától a munkáltatói szolgálati hely elszámolás ellenőrzési referens munkakörben foglalkoztatták.

[2] A peres felek 2017. április 26. napján megállapodást kötöttek egymással rendkívüli célfeladatok kiírásáról, amelynek tárgyaként a 2014-2020. közötti programozási időszakban az egyes európai uniós alapokból származó támogatások felhasználásának rendjéről szóló 272/2014. (XI. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) alapján ellátandó közreműködő szervezeti feladatok ellátásában való közreműködést, valamint a 2017. évi fejlesztéspolitikai célokról szóló 1221/2017. (IV. 25.) Korm. határozatban (a továbbiakban: Korm. határozat) foglaltak teljesítésének biztosítását határozták meg. A célfeladat teljesítésének határidejét 2017. december 31. napjában, a teljesítéskor fizetendő céljuttatás összegét a Korm. határozat 6. a)-g) pontjai szerint legfeljebb 24 havi illetménynek megfelelő összegben jelölték meg. Rögzítették, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 154. § (2) bekezdése alapján a céljuttatás a megállapodás aláírásakor hatályos illetmény alapján, a célfeladat teljesítésének igazolásakor kerül meghatározásra, amelynek összegét a személyes közreműködés mértéke szerint kell megállapítani. A 2017. december 31-i mérési időpont esetén kifizethető céljuttatás összegének meghatározása során a 2017. június 30-i mérési időponthoz tartozó, korábban kifizetésre kerülő céljuttatás összegét figyelembe kell venni. A személyes közreműködés értékelésekor az elvégzett feladatok minőségét, mennyiségét, a kormánytisztviselő keresőképtelen állományban töltött napjainak számát, illetőleg a munkavégzés alóli mentesülés időtartamát is szem előtt tartva, a tevékenységek befejezésekor a célfeladat teljesülését egyénileg kell értékelni, kifizetés a teljesítésigazolást követően történhet.

[3] A célfeladat meghatározására a munkáltatónál eltérő mértékben, a kormánytisztviselőkre egyénileg lebontva került sor. A céljuttatás kifizetéséhez a Korm. határozatban foglaltak alapján – 2017. év I. félévére legfeljebb 8 havi, 2017. év II. félévére legfeljebb 12 havi – ténylegesen mindösszesen legfeljebb 20 havi illetménynek megfelelő összeget biztosítottak.

[4] A kitűzött célfeladat – országos szinten – a Korm. határozat 1. mellékletében szereplő kifizetési terv szerint 2017. június 30. és 2017. december 31. napjáig terjedő mérési időpontokig – tehát az I. és II. félévet érintően is – 100%-os mértékben teljesült.

[5] Az alperes a célfeladat 2017. június 30-i mérési időpontig terjedő (2017. év I. félévére vonatkozó) teljesítéséről a felperesnek igazolást nem adott, azonban ezen időszakot érintően 2017. augusztus 14. napján banki átutalással 6 havi illetményének megfelelő 1.637.700 forint részére megfizetett. A 2017. december 31-i mérési időpontig terjedő időszakot figyelembe véve (2017. év II. félévére vonatkozóan) 2018. március 29-én támogatási igazgató teljesítésigazolást állított ki, amely szerint a felperes a megállapodásban kitűzött többletfeladatot (célfeladatot) teljesítette, részére 6 havi illetményének megfelelő 1.637.400 forint céljuttatás megfizetését engedélyezte. A céljuttatás 2017. év II. félévére eső részének banki átutalással történő megfizetésére 2018. április 16. napján, a felperesnek szóló teljesítményigazolás átadására ezt követően került sor.

[6] A felperes kormányzati szolgálati jogviszonya 2019. június 17. napján felmentéssel megszűnt.

A kereset és a védírat

[7] A felperes módosított keresetében a 2017. évet érintő rendkívüli célfeladat 100%-os mértékű teljesítésére hivatkozással, 2017. január 1. napjától 2017. december 31. napjáig terjedő időszakra 8 havi illetményének megfelelő 2.183.200 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetében kifogásolta, hogy az alperes a felek között létrejött megállapodás és a célfeladat 100%-os mértékű teljesítése ellenére – az annak teljesülése esetére előre meghatározott, illetve az abból rendelkezésre álló – legfeljebb 20 havi illetményének megfelelő összeghez képest csupán 12 havi illetményének megfelelő összeget fizetett meg részére.

[8] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és – a kereset szerinti céljuttatás számításának alapjául szolgáló havi illetmény összegét, a számítás helyességét elfogadva, ugyanakkor azt eltúlzott mértékűnek találva –összegszerűségét is vitatta. Hangsúlyozta, hogy a Korm. határozat 6. a) és h) pontjai értelmében a céljuttatás összege a kormánytisztviselő személyes közreműködése mértékének megfelelően évente legfeljebb 24 – a perbeli esetben 20 – havi illetményének összegében volt meghatározható. A keresetlevél és a védírat mellékleteként csatolt, a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyára, a 2017. évi rendkívüli célfeladat kiírására, a céljuttatásra, a célfeladat teljesítésére vonatkozó – beleértve a 3 darab DVD lemezen rögzített adatokat is tartalmazó – okiratoknak az érdemi döntés során történő figyelembevételét kérte. Hivatkozása szerint a teljesítésigazolás nem egyéni teljesítményértékelést jelentett, hanem a feladat kollektív teljesítését igazolta, egyéni csökkentés esetén a teljes feladatra 100%-os teljesítést megállapítani nem lehetett volna. A felperes céljuttatásának mértéke – az általa elvégzett feladatokkal arányosan, a munkatársak munkájához is viszonyítva – jogszerűen került meghatározásra, ezért a felperes által előterjesztett igény nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság döntése

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletében – a kereseti kérelem szerinti – 2.183.200 forint céljuttatás megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Kttv. 154. § (2) bekezdésére, a közszolgálati tisztviselők részére adható juttatásokról és egyes illetményekről szóló 249/2012. (VIII. 31.) Korm. rendelet 4. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint a Korm. határozat 6. pontjára alapította. Az ítélete meghozatala során a perben csatolt okirati bizonyítékokon kívül az alperes munkáltató vezetőjének (vezető neve), és a felperessel a perbeli időszakban egy osztályon dolgozó helyszíni ellenőrzési referensnek (referens neve) a tanúvallomásait is figyelembe vette és értékelte. Rögzítette, hogy a Kttv. szerinti céljuttatás – tartalmát tekintve – a munkaviszonyban alkalmazott prémiummal azonos jogintézménynek minősül (EBH2019.M.15., Kúria Mfv.II.10.480/2018/4.). Hivatkozott a Kúria Kfv.VII.37.638/2020/4.

számú ítéletének [17] bekezdésében adott iránymutatásra, amely szerint a Kttv. 154. § (2) bekezdésének rendelkezéséből következően a munkáltatónak a prémiumfeladatok meghatározásával egyidejűleg arra is lehetősége van, hogy a prémiumfizetést kizáró vagy csökkentő tényezőket állapítson meg. Ugyanakkor arra is rámutatott, hogy a prémium (a perbeli esetben céljuttatás) kitűzése a munkáltató joga; ha annak kifizetésére kötelezettséget vállal, az önmagában megalapozza a munkavállaló (kormánytisztviselő) prémium (céljuttatás) iránti igényét (BH1997.257., Legfelsőbb Bíróság Mfv.II.10.658/1996.). A perben nem volt vitatott, hogy a 2017. január 1. napjától 2017. december 31. napjáig terjedő időszakra a Korm. határozatban meghatározott célfeladat 100%-os mértékben teljesült, a felperes általi 2017. II. félévét érintő teljesítést a támogatási vezető igazolta, annak eredményeként az alperes 6 havi illetménynek megfelelő céljuttatást a felperes részére 2018. április 16. napján megfizetett. 2017. év I. féléve tekintetében teljesítésigazolás kiállítására és kiadására nem került sor, azonban az alperes az erre az időszakra eső többletmunka elvégzéséért is 6 havi illetményének megfelelő összeget fizetett a felperes részére. Kiemelte, hogy a védírat mellékleteként csatolt táblázatból a célfeladatban való felperesi személyes közreműködés mértéke nem tűnik ki, az alperes a céljuttatás alapjául szolgáló, a felperesre vonatkozó releváns okiratokat – felhívás ellenére – nem csatolt, a célfeladattal kapcsolatos egyéni értékelésről, annak, valamint a céljuttatás mértékének a munkáltatónál foglalkoztatott kormánytisztviselőkre és az általuk ellátott többletfeladatokra lebontott differenciálás módjáról nyilatkozatot nem tett. A felperes személyes közreműködésének mértékére vonatkozó konkrét nyilatkozatot vezető tanúvallomása sem tartalmazott. Mindezeket figyelembe véve megállapította, hogy az alperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezáltal a bíróság nem került abba a helyzetbe, hogy a felperes személyes közreműködése mértékének alperes általi – a megállapodásban meghatározott szempontok szerinti – megállapítását és a céljuttatás összegének ennek megfelelő meghatározását vizsgálhassa, amely körülményt az alperes terhére értékelve a keresetnek teljes körben helyt adó döntést hozott.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[10] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 109. § (2) bekezdése szerinti – megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte a Kttv. 154. § (2) bekezdésének, valamint a Korm. határozat 6. h) pontjának megsértésére hivatkozással. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének [37] bekezdésében helyesen hivatkozott a céljuttatás, mint jogintézmény prémiummal tartalmilag azonos jellegére, ugyanakkor tévedett, amikor a [49] bekezdésben megállapította, hogy a releváns iratok csatolására nem került sor. Álláspontja szerint a DVD adathordozón csatolt dokumentumok és vezető részletes, a releváns tényekre kiterjedő tanúvallomásának együttes értékelésével az elsőfokú ítélet indokolásában kifejtettekkel ellentétes következtetés vonható le. A bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a céljuttatás mértéke nem csökkentett összegben, hanem a felperes által elvégzett feladatokkal, a munkatársak által ellátott feladatokhoz is viszonyítva, arányosan került megállapításra. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából referens tanúvallomásának érdemi értékelése kimaradt, ami megalapozatlan döntéshez vezetett. A fellebbezési tárgyaláson a korábbi nyilatkozatait fenntartva már akként nyilatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az érdemi döntését vezető tanúvallomását mellőzve hozta meg.

[11] A felperes – fellebbezési tárgyaláson előadott – fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Kiemelte, hogy az elsőfokú eljárás során az alperes kizárólag munkaanyagokat csatolt a per iratanyagához, az általa teljesített rendkívüli célfeladattal, annak értékelésével kapcsolatos iratok benyújtására nem került sor. A számára különösen nagy munkaterhet jelentő célfeladat mennyisége és minősége számítógépes rendszerrel nyilvántartható, kimutatható lett volna. Hangsúlyozta, hogy a rendkívüli célfeladattal kapcsolatban kifejtett munkája értékelése sem szóban, sem írásban nem történt meg. Utalt arra, hogy a Korm. határozat 6. pontjában foglaltak szerint a céljuttatás kiírásakor – annak részleteit kimunkálva – meg kellett volna határozni a teljesítménykövetelményeket, amit azonban az alperes elmulasztott. Annak ellenére, hogy az alperes számára már az első félév elteltével ismert volt, hogy az előirányzott 24 havi keretösszeg helyett csak 20 havi illetménynek megfelelő keretösszeg áll rendelkezésre, erről a rendkívüli célfeladattal érintett munkatársakat – köztük őt – nem tájékoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés nem alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla – a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között eljárva – a rendelkezésre álló iratok áttekintését követően arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azok megfelelő alkalmazásával helytálló döntést hozott, amelynek indokaival az ítéltábla is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[14] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott határozatot a Kp. 108. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezés keretei között, az abban felhozott indokok alapulvételével vizsgálhatja felül. A Kp. 99. § (1) bekezdése, 100. § (2) bekezdés b) pontja és 104. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a fellebbezési kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a fellebbezést megalapozó jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fellebbezést előterjesztője milyen bírósági döntést kér. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek hiánya vagy fogyatékosága esetén a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a fellebbezéssel támadott bírósági határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit (Kf.VII.39.673/2020/7.). A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből sem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a támadott határozat jogszerűségéről pusztán a

fellebbezésben előadott indokok alapján a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely fél által történő megjelölése hiányában döntsön (Kpkf.X.38.049/2019/2.).

[15] Az alperes kizárólag anyagi jogi rendelkezésekre hivatkozással támadta az elsőfokú ítéletet, eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg, az általa előadott eljárásjogi kifogásokat (csatolt dokumentumok és vezető tanúvallomásának téves értékelése, referens tanúvallomása értékelésének elmulasztása, megalapozatlanság) jogszabálysértés megjelölése útján nem konkretizálta. Azt sem határozta meg, hogy pontosan melyek azok az általa csatolt dokumentumok, amelyek a rendkívüli célfeladat felperes általi teljesítésének egyedi értékelését alátámasztják és amelyekből a céljuttatás összegének meghatározásával összefüggő eljárása jogszabályi és egyéb jogi előírások szerinti lefolytatása megállapítható lenne. A másodfokú bíróság ilyen, a felperes célfeladatban való közreműködésének egyéni értékelését tartalmazó bizonyítékot az iratok teljeskörű áttekintését követően sem tudott azonosítani. Az alperes továbbá azt sem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság pontosan mely okból, mely szempontok mentén és mely elemeiben értékelte tévesen vezető tanúvallomását, ezzel szemben annak mi a helyes értékelése, – a fellebbezési tárgyaláson tévesen vezetőként megjelölt – referens tanúvallomása részletes ítéleti értékelésének esetleges elmaradása mennyiben eredményezett megalapozatlan döntést és pontosan hogyan hatott ki az ügy érdemére. Az eljárásjogi kifogásokkal kapcsolatban tehát az volt megállapítható, hogy a fellebbezés sem az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyek megjelölését, sem az alperes eljárásjogi jogszabálysértésre vonatkozó részletes álláspontjának ismertetését nem foglalta magában.

[16] Mindezekre figyelemmel a fellebbezési eljárásban az ítéltábla az alperes eljárásjogi kifogásait nem vizsgálhatta, kizárólag arra nyílt lehetősége, hogy az általa állított anyagi jogszabálysértésekről állást foglaljon. E körben az alperes a Kttv. 154. § (2) bekezdésére és a Korm. határozat 6. h) pontjára hivatkozott, melyek közül a Kttv. 154. § (2) bekezdése az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdése értelmében jogszabály, a Korm. határozat 6. h) pontja azonban az Alaptörvény T) cikk (2) bekezdése, valamint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése és 23. § (1) bekezdés b) pontja alapján jogszabálynak nem minősülő közjogi szervezetszabályozó eszköz, amelynek elsőfokú bíróság általi megsértése – a Kp. fentebb hivatkozott 99. § (1) bekezdésére és 100. § (2) bekezdés b) pontjára tekintettel – érdemben ugyancsak nem volt vizsgálható.

[17] A kormánytisztviselők részére megállapítható egyéb juttatások körét a Kttv. 150-154. §-ai tartalmazzák. Az itt felsorolt juttatások közül – jellegüket tekintve – a jutalom, a jubileumi jutalom és a céljuttatás sorolható egy kategóriába. A céljuttatás egy illetményen felüli, teljesítményalapú juttatás, amelynek kifizetésére akkor kerülhet sor, ha a kormánytisztviselő a számára – a hivatali szerv vezetője által előzetesen, írásban – meghatározott célfeladatot sikeresen teljesíti és a teljesítést az arra jogosult utóbb igazolja. Érinthet egyetlen, de akár több kormánytisztviselőt is; amennyiben több államigazgatási szerv együttműködését igénylő, összetett projekt végrehajtásáról van szó, a hivatali szervezet vezetőjének egyetértésével más államigazgatási szervnél foglalkoztatott kormánytisztviselő részére is megállapítható. A céljuttatás kifizetésére a teljesítésigazolás kiadását követően kerülhet sor. A céljuttatás teljesítéséhez szükséges célfeladat – a munkakör ellátásából adódó, általános munkaterhet jelentősen meghaladó teljesítést igénylő – rendkívüli célhoz köthető

feladat, amelynek megállapításáról szóló iratban célszerű megjelölni annak pontos tárgyát, tartalmát, végrehajtásának kezdő időpontját, a teljesítési határidőt, a teljesítést igazoló személyt, a céljuttatás összegét, a teljesítés esetleges speciális feltételeit (pl. szakmai beszámoló), továbbá azokat a kritériumokat, amelyek alapján a célfeladat teljesülése megállapításra kerül.

[18] A vonatkozó jogszabályok egy keretjellegű szabályozást adnak, a célfeladat meghatározásának pontos menetét, illetve a céljuttatás kifizetésének egyéb körülményeit, a részletszabályokat – ekként a célfeladat megállapításának feltételeit, annak folyamatát, illetőleg a célfeladat teljesítésigazolásának pontos menetét – az egyes államigazgatási szervek – a Kttv. adta kereteken belül – maguk állapíthatják meg.

[19] A perbeli esetben a céljuttatás feltételeinek meghatározására létrejött megállapodás alapját a Kttv. 154. § (2) bekezdésében írt keretek között a Korm. rendelet alapján ellátandó közreműködő szervezeti feladatok ellátásában közreműködés, valamint a Korm. határozatban foglaltak teljesítésének biztosítása képezte. A peres felek a megállapodásban a személyes közreműködés mértékére vonatkozó kritériumrendszert, a konkrét feltételeket, körülményeket (az elvégzett feladatok mennyiségének, minőségének, a kormánytisztviselő keresőképtelen állományban töltött napjai számának, illetve a munkavégzés alóli mentesülés időtartama figyelembevételének szükségességét) rögzítették. A Korm. határozat 6. a) és h) pontjai értelmében a céljuttatás összegét előzetesen a célfeladat ellátásában résztvevő kormánytisztviselők személyes közreműködése mértékének megfelelően, évente legfeljebb 24 havi illetménye összegében határozták meg, azonban a 2017. évi I. félévi fejlesztéspolitikai célkitűzések teljesítését követő kifizetéshez szükséges fedezetet az alperes EU Támogatási Főosztálya főosztályvezetőjének tájékoztatása szerint a kormánytisztviselők illetményeinek legfeljebb 8 havi, a II. félévet érintően legfeljebb 12 havi, mindösszesen legfeljebb 20 havi illetményeinek megfelelő céljuttatásban határozták meg; erre tekintettel az alperesnek az előirányzott legfeljebb 24 havi illetménynek megfelelő összeg helyett legfeljebb 20 havi összeg megfizetésére nyílt lehetősége.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan állapította meg, hogy a célfeladat akkor tekinthető teljesítettnek, ha a kormánytisztviselő a feladatot megfelelő minőségben, határidőben, teljes körben elvégezte. A Korm. határozatra hivatkozással rögzítette, hogy a rendkívüli célfeladat 2017. év II. félévére vonatkozó felperesi teljesítéssel kapcsolatban a teljesítési igazgató 2018. március 29. napján teljesítésigazolást adott ki, amelyben a Korm. határozat 1. mellékletében meghatározott célkitűzések teljesítését megállapította és a felperes részére 6 havi céljuttatás kifizetését engedélyezte. Utalt arra is, hogy az alperes 2017. év I. félévére vonatkozóan teljesítésigazolást nem állított ki, de a II. félévi teljesítéssel egyező mértékű kompenzációt – 6 havi illetménynek megfelelő összeget – a felperes részére megfizetett. Az alperes a maximálisan megállapítható legfeljebb 20 havi illetménynek megfelelő összeg helyett 12 havi illetményre csökkentett összegű céljuttatás kifizetését – általános jelleggel – azzal indokolta, hogy a céljuttatás megállapítása és kifizetése a megállapodásban meghatározott és a felperes által elvégzett feladatok arányában történt.

[21] Az elsőfokú bíróság az érdemi döntésében helyesen hivatkozott arra, hogy jogszabályi akadályja annak nincsen, hogy amennyiben a kormánytisztviselő a célfeladatot csak részben tudta teljesíteni, akkor az elmaradt teljesítéssel arányosan csökkentett összegű céljuttatást kapjon, a részteljesítést azonban igazolni szükséges. A célfeladat végrehajtásáról szóló teljesítésigazolásnak a célfeladat megállapításáról szóló iratban foglaltakon túl tartalmaznia kell a célfeladat teljesítésének pontos dátumát, a teljesítés mértékét, valamint a céljuttatás összegét is, erre vonatkozóan a felek között létrejött megállapodás is tartalmazott rendelkezést, miszerint a tevékenységek befejezésekor a célfeladat megállapodásban foglaltak teljesülése egyénileg értékelésre kerül.

[22] Az elsőfokú bíróság – a felek közötti megállapodásban rögzítettekre is figyelemmel, az alperesi állítással szemben – a Kttv. 154. § (2) bekezdésében foglaltakat nem sértette meg, a jogszabályt helytállóan értelmezte és megfelelően alkalmazta. Az alperes által kiadott teljesítésigazolás és kifizetések szerint – általa sem vitatottan – a célkitűzések teljesültek, amelyhez képest az alperest terhelte annak igazolása, hogy a teljes céljuttatás kifizetését a felperestől jogszerűen tagadta meg. Bizonyítottság hiányában – az elsőfokú bírósággal egyezően – az ítéltábla sem találta megállapíthatónak, hogy az alperes a célfeladat kitűzését követő teljesítést az előírásoknak megfelelően értékelte és azt a felperessel közölte, nem nyert igazolást, hogy a célfeladat teljesítésén túl a személyes közreműködés mértéke (az elvégzett többletfeladatok minősége és mennyisége, a munkaidőt meghaladó feladatellátás, a távollétek időtartama) általa milyen konkrét körülmények, objektív mutatók, adatok alapján és miként került értékelésre.

[23] A felperes helytálló hivatkozása szerint a megállapodás tartalmazott olyan kritériumrendszert, amelyből megállapítható, hogy milyen konkrét körülmények, objektív mutatók alapján lett volna értékelhető a személyes közreműködésének mértéke, ugyanakkor az alperes a célfeladat teljesítését követően nem végezte el a megállapodásban foglaltak szerinti értékelést, nem adott adekvát választ arra a kérdésre, hogy a felperes a keresetben megjelölt céljuttatás-különbözetre milyen szempontok értékelése alapján nem jogosult.

[24] A céljuttatás megállapítását rögzítő feltételek szerint a fejlesztéspolitikai célok teljesítésének nem szükségszerű feltétele, hogy az abban résztvevő minden érintett a maximálisan meghatározott céljuttatásra jogosult legyen, azt a munkatársak által elvégzett feladatok egymáshoz viszonyított aránya korlátozhatja, e különbségeket azonban szintén igazolni szükséges. Kétségtelen, hogy a fejlesztéspolitikai célok eléréséhez a közreműködő személyek hozzájárulásának mértékét előzetesen nem, csak a többletfeladatok ellátását követően, utólagosan lehet megállapítani, ezért az alperesnek a kifizetés feltételeként vizsgálni kellett volna az általa előre meghatározott szempontok, azaz az elvégzett feladatok mennyisége, minősége, a kormánytisztviselő keresőképtelen állományban töltött napjainak száma, illetve a munkavégzés alóli mentesülésének időtartama szerinti, a munkatársak célokhoz történő hozzájárulásának arányát. Ezen utólagos vizsgálat és annak írásbeli dokumentálása azonban elmaradt, illetve az annak elvégzését és eredményét tartalmazó okirati bizonyítékokat az alperes felhívás ellenére nem csatolta, mely mulasztása a rendkívüli céljuttatás mértékének meghatározásánál nem volt a felperes terhére értékelhető.

[25] Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan következtetett arra, hogy az alperes a célfeladat megállapodásban foglaltak teljesülését – a felperessel is közölt módon – egyénileg értékelni elmulasztotta, nem indokolta, hogy a céljuttatás kifizetését – a kitűzött 24 havi, majd 20 havi mértékűre módosított illetmény helyett – miért 12 havi illetménynek megfelelő összegben engedélyezte. Az alperes a per során a céljuttatás csökkentését eredményező szempontokat igazolni nem tudott, az általa csatolt dokumentumok a felperesre nézve konkrét adatokat nem tartalmaztak; a munkaidőt meghaladó feladatellátás mennyiségéhez és minőségéhez kapcsolódó értékelési szempont szerinti feltételt – nyilvántartás és nyilatkozat hiányában – szintén nem igazolt, ezáltal a 20 havi illetménynek megfelelő összeg helyett 12 havi illetménynek megfelelő összegű céljuttatás megállapításának jogszerűségét a perben a Kp. 79. § (2) bekezdés a) pontja értelmében rá háruló kötelezettség ellenére nem bizonyította.

[26] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[27] A felperes a másodfokú eljárásban perköltség iránti igényt nem terjesztett elő, költségét nem számította fel, ezért arról az ítéltáblának a Kp. 99. § (3) bekezdése által felhívott 35. § (1) bekezdése szerint irányadó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1)-(2), (5) és 82. § (3) bekezdései értelmében rendelkeznie nem kellett.

[28] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. április 18.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s. k.	dr. Kecskés Zsófia s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró